

Η ΔΕΙΣΔΑΙΜΟΝΑ

Η μικρή ξουθή Δεισδαιμόνα
την εικόνα της φάχνει στην έρημη πόλη
Τό βόλι της πήρε αγκαλιά
μιά τούφα μετόξι μελιιά.

Τρία και δυό τραγούδια
και πέντε μοιρολόγια
μού σώθηκαν τα λόγια
σ ερειπωμένα ανώγεια
και σ ύσπερα λουλούδια
πεντε πικρά τραγούδια
σαράντα μοιρολόγια
χάντρες στα καρπολόγια
πάνε τα κεπελούδια
πεταξαν αγγελούδια
φηλά στον ουρανό
ωχ να σε ξαναδώ
χωστή στην άμμο πόλη
με τη λαμπρόδα σουέλη
κι ως μου σωθούν τα λόγια
φαλμοι και μοιρολόγια

Στο βουβό και κρύο καστέλο
τον οθέλλο της φάχνει χλωμή, τρομαγμένη
σφιγμένη η θηλεία στο λαιμό
και ρίχνει φωνή και λυγμό.